

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การจ่ายค่าชดเชยในกรณีการออกจากงานเพราะเกษียณอายุของเจ้าหน้าที่
สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน)

สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) ได้มีหนังสือที่ สวพส./๑๖๐๖ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) (สวพส.) เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยปรับเปลี่ยนมาจากสำนักพัฒนาเกษตรที่สูง สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งได้มีข้าราชการที่โอนมาจากสำนักพัฒนาเกษตรที่สูง สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มาปฏิบัติงานเป็นเจ้าหน้าที่ สวพส. ด้วย จากนั้นได้มีการออกระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง ว่าด้วยสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลอื่นสำหรับผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๔๙ และระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง ว่าด้วยสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลอื่นสำหรับผู้ปฏิบัติงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ เพื่อจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นให้แก่คณะกรรมการ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ ผู้อำนวยการ คณะอนุกรรมการ คณะทำงาน ที่ปรึกษาคณะทำงาน เจ้าหน้าที่และลูกจ้างของ สวพส. ซึ่งตามระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง ว่าด้วยสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลอื่นสำหรับผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๔๙ เดิมกำหนดเรื่องการจ่ายค่าชดเชยไว้ในข้อ ๑๒ ว่า ค่าชดเชยกรณีเลิกจ้างโดยผู้ปฏิบัติงานไม่มีความผิด ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ ตามปริมาณวงเงินที่สำนักงบประมาณอนุมัติและหลักเกณฑ์ที่สำนักงบประมาณกำหนด และต่อมาได้มีการแก้ไขข้อ ๑๒ ดังกล่าวโดยระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง ว่าด้วยสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลอื่นสำหรับผู้ปฏิบัติงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยแก้ไขเป็นการจ่ายค่าชดเชยกรณีเลิกจ้างให้เป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานที่ใช้บังคับในขณะนั้น กำหนด เนื่องจากสำนักงบประมาณไม่ได้จัดสรรงบประมาณและไม่ได้กำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายค่าชดเชยไว้แต่อย่างใด

เนื่องจากมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดว่า กิจการขององค์การมหาชนไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน โดยผู้อำนวยการ เจ้าหน้าที่และลูกจ้างขององค์การมหาชนต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ซึ่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้มีการกำหนดในเรื่องการจ่ายค่าชดเชยไว้ในหมวด ๑๑ และมาตรา ๑๑๘ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้การเลิกจ้างหมายความว่ากระทำให้นายจ้างไม่ให้ลูกจ้างทำงานต่อไปและไม่จ่ายค่าจ้างให้ไม่ว่าจะเป็นเพราะเหตุสิ้นสุดสัญญาจ้างหรือเหตุอื่นใด

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๔๐๑/๒๐๒๖ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

จากกรณีดังกล่าว สวพส. จึงขอหารือในประเด็นดังนี้

๑. การเลิกจ้างเพราะเหตุที่เจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่มีความผิดและถูกเลิกจ้างเพราะครบกำหนดเกษียณอายุ ถือเป็นกรกระทำที่นายจ้างไม่ให้ลูกจ้างทำงานต่อไปและไม่จ่ายค่าจ้างให้ไม่ว่าจะเป็นเพราะเหตุสิ้นสุดสัญญาจ้างหรือเหตุอื่นใดตามกฎหมายคุ้มครองแรงงานหรือไม่

๒. หากกำหนดให้จ่ายค่าชดเชยตามความในข้อ ๑. กรณีข้าราชการที่โอนมาจากสำนักพัฒนาเกษตรที่สูง สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ครบเกษียณอายุราชการนั้น สวพส. ต้องจ่ายค่าชดเชยให้ตามกฎหมายหรือไม่ เนื่องจากตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดว่า การเปลี่ยนจากข้าราชการไปเป็นเจ้าหน้าที่ของ สวพส. ให้ถือว่าเป็นการให้ออกจากราชการ เพราะทางราชการเลิกหรือยุบตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และวรรคสามกำหนดว่า การเปลี่ยนจากลูกจ้างของส่วนราชการไปเป็นลูกจ้างของ สวพส. ให้ถือว่าทางราชการยุบตำแหน่งหรือเลิกจ้างโดยไม่มีความผิด และให้ได้รับบำเหน็จตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยบำเหน็จลูกจ้าง

๓. หาก สวพส. ต้องจ่ายค่าชดเชย กรณีเจ้าหน้าที่ซึ่งถูกเลิกจ้างตามกำหนดเกษียณอายุในช่วงระยะเวลา ๑ ถึง ๕ ปีที่ผ่านมาสิทธิเรียกร้องให้ สวพส. จ่ายค่าชดเชยย้อนหลังหรือไม่ เนื่องจากตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๘ และตามข้อบังคับคณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง ว่าด้วยการพัฒนาและบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๙ ไม่ได้ระบุชัดเจนว่าการเกษียณอายุราชการเป็นเหตุเลิกจ้างเลิกสัญญา หากแต่กำหนดคุณสมบัติเรื่องอายุของเจ้าหน้าที่องค์การมหาชนไว้ว่าต้องมีอายุตั้งแต่สิบแปดปีบริบูรณ์ขึ้นไป และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์ และกำหนดเรื่องการพ้นจากตำแหน่งว่าเมื่อขาดคุณสมบัติจะต้องออกจากกรเป็นเจ้าหน้าที่องค์การมหาชน

๔. การกรอกรายละเอียดระยะเวลาการจ้างเจ้าหน้าที่โดยมีกำหนดระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดสัญญาในสัญญาจ้าง ตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับคณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง ว่าด้วยการพัฒนาและบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๔๙ ถือเป็นเหตุยกเว้นการจ่ายค่าชดเชยตามที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ได้พิจารณาข้อหารือของสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ก.พ.ร.) และผู้แทนสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เห็นว่า สถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) (สวพส.) จัดตั้งขึ้นโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๘ ตามพระราชบัญญัติองค์การมหาชน พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งมาตรา ๕^๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวบัญญัติให้

มาตรา ๕ เมื่อรัฐบาลมีแผนงานหรือนโยบายด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะเพื่อจัดทำบริการสาธารณะ และมีความเหมาะสมที่จะจัดตั้งหน่วยงานบริหารขึ้นใหม่แตกต่างไปจากส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ โดยมีความมุ่งหมายให้มีการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและบุคลากรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด จะจัดตั้งเป็นองค์การมหาชน โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้

(มีต่อหน้าถัดไป)

องค์การมหาชนที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ต้องไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรเป็นหลัก
สวพส. จึงเป็นองค์การมหาชนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรเป็นหลัก

โดยที่พระราชบัญญัติองค์การมหาชนฯ^๖ บัญญัติให้กิจการขององค์การมหาชน
ไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมาย
ว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ทั้งนี้ ผู้อำนวยการ เจ้าหน้าที่และลูกจ้าง
ขององค์การมหาชนต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วย
การคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน
และ (๓)^๗ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน
พ.ศ. ๒๕๔๑ กำหนดมิให้ใช้บทบัญญัติหมวด ๑๑ ค่าชดเชย ตั้งแต่มาตรา ๑๑๘ ถึงมาตรา ๑๒๒
บังคับแก่นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานที่มีได้แสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ รวมทั้งข้อ ๑๒ แห่งระเบียบ
คณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง ว่าด้วยสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลอื่นสำหรับ
ผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๔๙ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูง
ว่าด้วยสวัสดิการและประโยชน์เกื้อกูลอื่นสำหรับผู้ปฏิบัติงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ บัญญัติให้
การจ่ายค่าชดเชยในกรณีเลิกจ้างเป็นไปตามที่กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานที่ใช้บังคับ
ในขณะนั้นกำหนด ดังนั้น ภายใต้บังคับของบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวข้างต้น สวพส. ซึ่งเป็น
องค์การมหาชนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรเป็นหลัก จึงไม่จำเป็นต้องจ่ายค่าชดเชย

(ต่อจากเชิงอรรถที่ ๑)

กิจการอันเป็นบริการสาธารณะที่จะจัดตั้งองค์การมหาชนตามวรรคหนึ่ง ได้แก่ การรับรอง
มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา การศึกษาอบรมและพัฒนาเจ้าหน้าที่ของรัฐ การทะนุบำรุงศิลปะ
และวัฒนธรรม การพัฒนาและส่งเสริมการกีฬา การส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาและการวิจัย การถ่ายทอด
และพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ การบริการทางการแพทย์
และสาธารณสุข การสังคมสงเคราะห์ การอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน หรือการดำเนินการอันเป็นสาธารณประโยชน์
อื่นใด ทั้งนี้ โดยต้องไม่มีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหากำไรเป็นหลัก

มาตรา ๓๘ กิจการขององค์การมหาชนไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครอง
แรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ทั้งนี้
ผู้อำนวยการ เจ้าหน้าที่และลูกจ้างขององค์การมหาชนต้องได้รับประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้
ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

^๖การมิให้ใช้พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ทั้งหมดหรือแต่บางส่วนบังคับแก่
นายจ้างประเภทหนึ่งประเภทใด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

อาา

อาา

(๓) มิให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๑๒ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๒ ของหมวด ๑
บททั่วไป หมวด ๒ การใช้แรงงานทั่วไป ตั้งแต่มาตรา ๒๓ ถึงมาตรา ๓๗ หมวด ๓ การใช้แรงงานหญิง ตั้งแต่มาตรา ๓๘
ถึงมาตรา ๔๓ หมวด ๔ การใช้แรงงานเด็ก ตั้งแต่มาตรา ๔๔ ถึงมาตรา ๕๒ หมวด ๕ ค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงาน
ในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุด ตั้งแต่มาตรา ๕๓ ถึงมาตรา ๗๗ เว้นแต่การจ่ายค่าจ้างตามมาตรา ๕๓ มาตรา ๕๔
มาตรา ๕๕ และมาตรา ๗๐ หมวด ๖ คณะกรรมการค่าจ้าง ตั้งแต่มาตรา ๗๘ ถึงมาตรา ๙๑ หมวด ๗ สวัสดิการ
ตั้งแต่มาตรา ๙๒ ถึงมาตรา ๙๙ หมวด ๘ การควบคุม ตั้งแต่มาตรา ๑๐๐ ถึงมาตรา ๑๑๕ หมวด ๑๐ การฝึกงาน
ตั้งแต่มาตรา ๑๑๖ ถึงมาตรา ๑๑๗ หมวด ๑๑ ค่าชดเชย ตั้งแต่มาตรา ๑๑๘ ถึงมาตรา ๑๒๒ และหมวด ๑๓
กองทุนสงเคราะห์ลูกจ้าง ตั้งแต่มาตรา ๑๒๖ ถึงมาตรา ๑๓๘ บังคับแก่นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานที่มีได้แสวงหา
กำไรในทางเศรษฐกิจ

ตามมาตรา ๑๑๘^๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานฯ แต่อย่างไรก็ดี คณะกรรมการสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูงอาจกำหนดให้จ่ายค่าตอบแทนการเลิกจ้างให้แก่เจ้าหน้าที่ของ สวพส. ในรูปแบบของประโยชน์ตอบแทนอื่นตามมาตรา ๒๔ (ก) (จ)^๕ แห่งพระราชบัญญัติองค์การมหาชนฯ และมาตรา ๑๙ (๙)^๖ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวิจัยและพัฒนาพื้นที่สูงฯ เพื่อให้เจ้าหน้าที่

มาตรา ๑๑๘ ให้นายจ้างจ่ายค่าชดเชยให้แก่ลูกจ้างซึ่งเลิกจ้างดังต่อไปนี้

(๑) ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันครบหนึ่งร้อยสี่สิบวัน แต่ไม่ครบหนึ่งปี ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายสามสิบวัน หรือไม่น้อยกว่าค่าจ้างของการทำงานสามสิบวันสุดท้ายสำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

(๒) ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันครบหนึ่งปี แต่ไม่ครบสามปี ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายเก้าสิบวัน หรือไม่น้อยกว่าค่าจ้างของการทำงานเก้าสิบวันสุดท้ายสำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

(๓) ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันครบสามปี แต่ไม่ครบหกปี ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายหนึ่งร้อยแปดสิบวัน หรือไม่น้อยกว่าค่าจ้างของการทำงานหนึ่งร้อยแปดสิบวันสุดท้ายสำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

(๔) ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันครบหกปี แต่ไม่ครบสิบปี ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายสองร้อยสี่สิบวัน หรือไม่น้อยกว่าค่าจ้างของการทำงานสองร้อยสี่สิบวันสุดท้ายสำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

(๕) ลูกจ้างซึ่งทำงานติดต่อกันครบสิบปีขึ้นไป ให้จ่ายไม่น้อยกว่าค่าจ้างอัตราสุดท้ายสามร้อยวัน หรือไม่น้อยกว่าค่าจ้างของการทำงานสามร้อยวันสุดท้ายสำหรับลูกจ้างซึ่งได้รับค่าจ้างตามผลงานโดยคำนวณเป็นหน่วย

การเลิกจ้างตามมาตรา นี้ หมายความว่า การกระทำใดที่นายจ้างไม่ให้ลูกจ้างทำงานต่อไปและไม่จ่ายค่าจ้างให้ ไม่ว่าจะเพราะเหตุสิ้นสุดสัญญาจ้างหรือเหตุอื่นใด และหมายความรวมถึงกรณีที่ลูกจ้างไม่ได้ทำงานและไม่ได้รับค่าจ้างเพราะเหตุที่นายจ้างไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไป

ความในวรรคหนึ่งมีให้ใช้บังคับแก่ลูกจ้างที่มีกำหนดระยะเวลาการจ้างไว้แน่นอนและเลิกจ้างตามกำหนดระยะเวลาอัน

การจ้างที่มีกำหนดระยะเวลาตามวรรคสามจะกระทำได้สำหรับการจ้างงานในโครงการเฉพาะที่มีเชิงงานปกติของธุรกิจหรือการค้าของนายจ้างซึ่งต้องมีระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดของงานที่แน่นอนหรือในงานอันมีลักษณะเป็นครั้งคราวที่มีกำหนดการสิ้นสุด หรือความสำเร็จของงาน หรือในงานที่เป็นไปตามฤดูกาลและได้จ้างในช่วงเวลาของฤดูกาลนั้น ซึ่งงานนั้นจะต้องแล้วเสร็จภายในเวลาไม่เกินสองปีโดยนายจ้างและลูกจ้างได้ทำสัญญาเป็นหนังสือไว้ตั้งแต่เมื่อเริ่มจ้าง

มาตรา ๒๔ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลองค์การมหาชน ให้ดำเนินกิจการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

๓) ควบคุมดูแลการดำเนินงานและการบริหารงานทั่วไป ตลอดจนออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดเกี่ยวกับองค์การมหาชนในเรื่องดังต่อไปนี้

๖) การจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นแก่เจ้าหน้าที่และลูกจ้างขององค์การมหาชน

มาตรา ๑๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของสถาบันให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และโดยเฉพาะให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๙) ออกระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด หรือประกาศเกี่ยวกับการบริหารงานทั่วไปของสถาบัน การประสานระหว่างสถาบันกับสำนักงานสาขา การจัดแบ่งส่วนงานของสถาบันและขอบเขตอำนาจหน้าที่ของ

ส่วนงานดังกล่าว การบริหารงานบุคคล เงินเดือนและค่าจ้างผู้ปฏิบัติงานของสถาบัน การเงิน การพัสดุและทรัพย์สิน การงบประมาณ การบัญชี การจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญ การตรวจสอบภายใน การสรรหาหรือคัดเลือก ผู้อำนวยการ การปฏิบัติงานของผู้อำนวยการ การมอบให้ผู้อื่นรักษาการแทนหรือปฏิบัติการณ์แทนผู้อำนวยการ และการจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นแก่คณะกรรมการ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ ผู้อำนวยการ คณะอนุกรรมการ

คณะทำงาน ที่ปรึกษาคณะทำงาน เจ้าหน้าที่และลูกจ้างของสถาบัน

ของ สวพส. ได้รับสิทธิประโยชน์เท่าเทียมกับลูกจ้างทั่วไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ซึ่งเป็นกฎหมายที่กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำในการจ้างงานก็ชอบที่จะกระทำได้ ทั้งนี้ ตามแนวทางที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๙) ได้วินิจฉัยไว้ในเรื่องเสร็จที่ ๗๘๑/๒๕๕๔^๑ และคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้วินิจฉัยไว้ในเรื่องเสร็จที่ ๑๐๖๓/๒๕๕๔^๒ และตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๕^๓

สำหรับประเด็นที่สอง สาม และสี่ นั้น เมื่อได้ให้ความเห็นในประเด็นที่หนึ่งแล้วว่า สวพส. ไม่จำเป็นต้องจ่ายค่าชดเชยตามมาตรา ๑๑๘^๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงานฯ จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาให้ความเห็นในประเด็นดังกล่าวอีก

(นายอัชพร จารุจินดา)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม ๒๕๕๕

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การจ่ายค่าชดเชยให้แก่ผู้อำนวยการสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ที่พ้นจากตำแหน่งเมื่อดำรงตำแหน่งครบวาระ ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๑/๑๑๖๘ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๔ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การจ่ายค่าชดเชยในกรณีการออกจากงาน เพราะเหตุเกษียณอายุของเจ้าหน้าที่สถาบันเทคโนโลยีนิวเคลียร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๙๐๑/๑๕๑๗ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๔ ถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวเป็นเรื่องสืบเนื่องจากที่สำนักงาน ก.พ.ร. ได้นำแนวทางการจ่ายค่าชดเชยให้กับผู้อำนวยการ เจ้าหน้าที่และลูกจ้างขององค์การมหาชน เสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อให้ความเห็นชอบ โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบตามแนวทางที่สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอ โดยให้สำนักงาน ก.พ.ร. ดำเนินการตามความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งสำนักงาน ก.พ.ร. ได้ปรับปรุงแนวทางดังกล่าวตามความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และมีหนังสือจัดส่งแนวทางที่ปรับปรุงแล้วให้องค์การมหาชน ๓๗ แห่ง เพื่อให้นำไปใช้จัดทำหรือปรับปรุงระเบียบหรือข้อบังคับที่เกี่ยวข้องต่อไป ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ.ร. ที่ นร ๑๒๐๐/ว๒๒ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๕ เรื่อง แนวทางการจ่ายค่าตอบแทนการเลิกจ้างให้กับผู้อำนวยการเจ้าหน้าที่และลูกจ้างขององค์การมหาชน

^๑โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น